

Nova etapa per a l'Obra Cultural Balear

El 20 de desembre passat, en plena Nit de la Cultura, que cada any organitza l'Obra Cultural Balear (OCB), per lliurar els premis 31 de Desembre, el president de l'entitat, Antoni Mir, anunciava que "s'acaba aquesta etapa" presidencial. En efecte, al cap de pocs dies es va fer públic que li havien ofert el càrrec de secretari de Política Lingüística de la Generalitat de Catalunya. Per accedir-hi, un cop passades les festes de Nadal va fer efectiva la dimissió com a president de l'OCB. Es convocaven, alhora, les eleccions per al 30 de març. Mentrestant, Joan Gelabert assumia la presidència en funcions. Justament en els mesos que més agitació i tensió ha sacsejat la política a Balears arran dels anuncis de política lingüística del Govern liderat per Jaume Matas.

presentar la diferència de les dues candidatures individuals que es presentaren per cobrir vocalies al marge de la llista oficial, la qual va ser elegida per prop del 90% dels assistents –amb certes diferències en el vot segons cada cas–. Així, Josep Melià Ques, Bernat Sureda Garcia, Maria Magdalena Huguet Pericàs, Aina Maria Llompart Suau, Joan Miralles Plantalamor, Antoni Colomer Altimira, Jaume Lladó Jaume, Matias Oliver Castanyer, Cathy Sweenny i Maria Tous Fernández seran els nous vocals de l'entitat.

El president electe va explicar els eixos fonamentals del seu mandat. D'una banda, afrontarà una reorganització interna adreçada a separar els càrrecs de president –que serà directiu i de representació però no professional– i de gestor, funcions que fins ara duia a terme Antoni Mir. En segon lloc, Frau es mostrarà decidit a afrontar un procés d'enfortiment intern per aconseguir el màxim nombre possible d'altres de nous socis, un objectiu encara més peremptori davant del fet que –segons va anunciar– l'entitat ha tengut l'últim any més d'un centenar de baixes. Un tercer objectiu és acabar les obres i posar en funcionament el Casal Alcover com a seu social de l'OCB –un edifici en el centre històric de Palma que fa anys que està sotmès a una intensa reconstrucció. Les obres, segons va poder saber aquest setmanari, estan ja a punt de finalitzar, de manera que s'espera poder inaugurar-lo enguany. Un altre objectiu és trobar una seu administrativa per donar resposta als actuals requeriments funcionals de l'organització, atès que l'actual oficina-seu, un primer pis en un vetust edifici del centre, ha quedat com-

Sebastià Frau
(Palma, 1953),
advocat de professió,
és des del passat
30 de març
el nou president de
l'Obra Cultural Balear.
Al capdavant del seu
equip directiu haurà
d'afrontar una situació
marcada per l'ofensiva
anticatalanista
del Govern balear.

Nou president. Des de la nit del 30 de març, l'advocat Sebastià Frau és el nou president de l'OCB. Com ja és habitual, a l'assemblea de l'entitat cultural hi assistiren poc més de dues-centes persones, dels més de dos mil socis que té. Però malgrat aquesta xifra d'assistència, dies abans de l'assemblea, les fonts de l'OCB consultades per aquest setmanari encara preveien una assistència sensiblement menor.

Tot i que la llista encapçalada per Frau era tancada –incloïa tots els membres de la junta directiva–, els socis electors podien votar individualment qualsevol persona que s'oferia per optar a cada un dels càrrecs: president, vicepresident i cada vocalia establerta prèviament. Pel que fa a la presidència, la candidatura de Sebastià Frau va ser l'única que es va

Sebastià Frau, nou president de l'Obra Cultural Balear, exercint el seu dret al vot durant l'assemblea de l'entitat esdevinguda el passat 30 de març. La seva candidatura era l'única que es va presentar.

pletament obsoleta per a les necessitats de funcionament de l'entitat.

D'altra banda, Frau es mostrà disposat a continuar, com sempre, treballant per la promoció social del català, objectiu fundacional de l'OCB i que en els últims anys s'ha concretat en les mobilitzacions anuals que ha convocat l'entitat. En aquest sentit, cal recordar que el mes pròxim, el maig, és el tradicionalment triat —normalment el primer dissabte— per fer la Diada per la Llengua i l'Autogovern, que s'inicià el 1995. Enguany, a més, i atesa la política lingüística del Govern balear del PP encapçalat per Jaume Matas —que l'OCB qualifica de “desnormalització lingüística”—, aquesta diada esdevé un repte important. Més encara si es té en compte l'èxit de mobilització social que l'altre eix fonamental del Govern —les infraestructures— va provocar el 14 de febrer passat, quan unes 50.000 persones protestaren contra les pretensions de l'executiu conservador illenc.

Reivindicacions. Aquest últim repte serà el bessó de l'actuació del nou equip dirigent de l'OCB encapçalat per Sebastià Frau. La situació política és força

complicada. Els fronts de resistència lingüística i cultural oberts són múltiples. El Govern ha anunciat mesures anticatalanistes a l'ensenyament i a la futura televisió autonòmica balear. També ha intentat aplicar-les a l'administració pública, però CCOO va aconseguir que el Tribunal Superior de Justícia de Balears derogàs el decret Rodríguez, que “alliberava” d'aprendre el català els funcionaris majors de cinquanta anys. A més, en general, intensifica els missatges per convèncer la societat que el català no és imprescindible.

Aquesta multiplicitat de fronts ha fet que, d'una banda, s'hagin creat col·lectius —com els professors de català de l'ensenyament secundari— o que, d'altra, entitats com ara CCOO hagin protagonitzat la defensa del català, cada una en el seu àmbit, al mateix temps que l'OCB es veia immersa en el procés de transició que s'obrí el desembre amb l'anunci de dimissió d'Antoni Mir i que s'ha acabat ara amb l'elecció de Sebastià Frau. Per primer cop en la història de la reivindicació del català a Balears, l'OCB no ha liderat durant aquests mesos la lluita de la forma tan rotunda com abans era costum. Sens dubte, cal repte-

tir-ho, la causa ha estat el lògic *impasse* produït per tot el procés de renovació de la direcció, que ha coincidit amb l'ofensiva anticatalanista del Govern. Haurà de ser, per tant, objectiu primordial de la nova junta dirigida per Frau recuperar aquest paper de lideratge ens uns moments en què el català s'enfronta a Balears a una situació que mai no havia viscut. És en aquest sentit que la pròxima diada esdevindrà peça clau perquè l'OCB sigui capaç d'aglutinar els diversos corrents socials que es veuen agredits per les mesures lingüístiques anunciades pel Govern Matas. En l'estratègia de resistència és indefugible sumar esforços. Per la història i significat de les sigles, només l'OCB disposa del prestigi suficient per poder canalitzar, amb les garanties mínimes, la contestació social de les iniciatives de cada grup.

Seràn unes setmanes intenses, les que esperen a Frau i al seu equip fins a la Diada per la Llengua. I, després, encara més, perquè a pesar del resultat del 14-M, el Govern balear no ha donat cap senyal de voler rectificar la seva política lingüística.

Miquel Payeras